

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
אוחז בידיו הק' מגילה, סידור ותהילים
צילום: חיים ברוך הלברשטם

בית משיח

השבועון העולמי להפצת בשורת הגאולה

משרד ראשי

744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409

טלפון: 778-8000 (718)

מזכיר: שלוחה 240

מנהל: שלוחה 244

עורך: שלוחה 224

מנויים: שלוחה 242

מודעות: שלוחה 241

חסידים . . איין משפחה: שלוחה 204

פקס: 778-0800 (718)

דואר אלקטרוני: beis@moshiach.net

ארץ הקודש

ת.ד. 582 כפר חב"ד 72915

טלפון: 9607-290 (03)

מזכירות: שלוחה 0

מנויים: שלוחה 2

מודעות: שלוחה 3

עריכה וחדשות: שלוחה 4

פקס: 9607-289 (03)

דואר אלקטרוני:

b_moshia@netvision.net.il

מחלקת מנויים:

b_mm@netvision.net.il

מוציא לאור

מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח

השתתפים בעריכה

מנחם מענדל הכהן הנדל

שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית

ברוך מרקר

צלם הערכה

דב יצחקי

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות

Copyright 2002 by Beis Moshiah Inc

16 השיטות של המן הרשע - אז, והיום...
פרק נוסף מתוך ה'לקוטי דיבורים' לצד הגהות וכת"ק הרבי הרי"צ

22 ישיבת תות"ל המרכזית - "חובבי תורה"
ישיבה עם ניחוח של פעם

26 איש אשר רוח בו
שביבים מקורות חייו של הגאון החסיד הרב הושע נעמאיטין ז"ל

32 ועשית מנורת זהב הידראולית...
זהו מעשה המנורה שנבנתה נגד כל הסיכויים - בעיר ברמינגהם שבמדינת אלבמה

38 תענית אסתר בימות המשיח
האם ישר קשר בין העובדה שפורים לא ייבטל בימות המשיח לבין הצום שלפניו?

50 רק בדבר אחד עדיין אפשר להתנחם
האם מאחורי פינוי הבסיסים לא עומד משהו מהותי הרבה יותר?

54 שהממשלה תתבטל ולא תהיה ממשלה יהודית
מאמר על המצב, מאת הרב שלום דובער וולפא

מדורים קבועים

12 התוועדות חסידותית

5 דבר מלכות

42 השבת במשנת הרבי

8 לוח שבועי

44 יומנו של תמים ב-770

9 דבר המערכת

64 מהנעשה והנשמע

10 הפרשה החסידית

72 חסידים . . איין משפחה

11 מאוצר המלך

הודעה משמחת

בשמחה רבה הננו לבשר על פתיחת בית עסק ומסחר בע"מ "עידן הגאולה" – אשר מתפקידו יהיה להפיץ נושאים, פרויקטים, רעיונות וביצועים הקשורים להפצת בשורת הגאולה בארץ הקודש ובעולם.

בעידן זה כאשר הטכנולוגיה מפותחת ביותר, והפרסום וכלי המדיה תופסים מקום של חשיבות ממדרגה ראשונה וקובעים את סדר היום הציבורי – מורגש היטב חסרונו של בית יוצר ומחשבת בכל הנוגע לשיווק עניינים העוסקים בהפצת בשורת הגאולה.

כאמור, בימים אלה נפתח "עידן הגאולה" שע"י מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח צדקנו, בניהולו של הרב יצחק כהן, אשר ידיו רב לו בשיווק ותפוצה של מוצרי יודאיקה וכדו'.

מעתה, מוזמן כל אחד ואחת להגיש רעיונות, תוכניות והצעות, כשהצד השווה שבהם הוא הפצת בשורת הגאולה בכל אתר ואתר.

מספרי הטלפון הם:

052-755480 03-9607559

והלוואי ובקרוב ממש נזכה לבשר בקול גדול את הבשורה הגדולה כי הנה זה מלך המשיח בא, בהתגלותו של הרבי מלך המשיח תיכף ומיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

עידן הגאולה
עידן הגאולה
עידן הגאולה
עידן הגאולה
עידן הגאולה
עידן הגאולה
עידן הגאולה
עידן הגאולה
עידן הגאולה
עידן הגאולה
עידן הגאולה
עידן הגאולה
עידן הגאולה
עידן הגאולה
עידן הגאולה
עידן הגאולה
עידן הגאולה
עידן הגאולה
עידן הגאולה
עידן הגאולה

מחצי כדור העליון לחצי כדור התחתון

**בחצי כדור התחתון לא הי'
מתן-תורה בגילוי. ומזה
מובן גודל החידוש שנעשה
בבוא כ"ק מו"ח אדמו"ר
לארה"ב (בט' אדר) –
שדוקא בחצי כדור התחתון
נעשה המרכז של חסידות
חב"ד, פנימיות התורה,
"נשמתא דאורייתא" ●
משיחת ליל ג' פ' תצוה, ט'
אדר ה'תש"נ – יובל שנים
להעברת מרכז חסידות
חב"ד לחצי כדור התחתון
● השיחה בשלימותה עם
ההערות נדפסה בספר
השיחות תש"נ חלק א'**

"אנכי הוי' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים":

"אנכי הוי' אלקיך" – הם ג' דרגות באלקות.

"אשר (הוצאתיך מארץ מצרים)" – גם מלשון אושר, שרומז על ספירת הכתר, ובכתר עצמו – כתר למעלה מכתר כו', עד למהותו ועצמותו ית'.

"הוצאתיך מארץ מצרים" – על-ידי ההמשכה והגילוי דמהותו ועצמותו יתברך, ובלשון חז"ל שיציאת-מצרים היתה על-ידי-זה ש"נגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה בכבודו ובעצמו וגאלם", וידוע פירוש כ"ק אדנ"ע ש"בכבודו ובעצמו" קאי על מהותו ועצמותו יתברך, שנמשך וירד למטה מטה ביותר, עד ל"ארץ מצרים", "מקולקלים מכל האומות", ובארץ מצרים עצמה "בקרב הארץ", ועד שעיר הבירה היתה "מלאה גילולים", שלכן הוצרך להיות הדיבור מחוץ לעיר דוקא – שם ירד "ונגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה בכבודו ובעצמו וגאלם".

ועל-פי-זה מובן החידוש שבהעברת המרכז דחסידות חב"ד לחצי כדור התחתון – שדוקא בחצי כדור התחתון שבו לא היה מתן-תורה בגילוי, נעשה המרכז דגילוי והפצת פנימיות התורה, עיקר הענין דמתן-תורה.

ג. בסגנון אחר קצת:

העברת מרכז חסידות חב"ד לחצי כדור התחתון הוא-ענין של ירידה –

א. ט' אדר הוא היום שבו הועבר המרכז של חסידות חב"ד מחצי כדור העליון לחצי כדור התחתון – בבוא כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו לארצות-הברית באופן של קביעות (כמדובר כמ"פ).

והדגשה יתירה בט' אדר דשנה זו – שבה מלאו **יובל שנים** (חמישים שנה) לבוא כ"ק מו"ח אדמו"ר לארה"ב (ט' אדר הישית – ט' אדר היתש"נ).

ונוסף לזה, ישנו גם העילוי שמצד כללות השנה, כולל גם הקביעות המיוחדת דט' אדר בימי השבוע, כדלקמן.

ב. וביאור הענין:

ידוע הפתגם שבחצי כדור התחתון לא הי' מתן-תורה בגילוי. ומזה מובן גודל החידוש שנעשה בבוא כ"ק מו"ח אדמו"ר לארה"ב (בט' אדר) – שדוקא בחצי כדור התחתון נעשה המרכז של חסידות חב"ד, פנימיות התורה, "נשמתא דאורייתא".

ויש להוסיף בהשייכות דפנימיות התורה דוקא למתן-תורה:

דובר כמה פעמים שבמתן-תורה היה בגילוי בעיקר **פנימיות התורה**, כדאיתא במדרשי חז"ל שבמעמד הר סיני ראו בני ישראל **מעשה מרכבה**, וכמודגש בהתחלת עשרת הדברות (שנכללים בשתי דברות הראשונות) "אנכי" ו"לא יהי לך" – שזהו ענין **דידיעת אלקות**, התוכן דפנימיות התורה.

ובפרטיות יותר – הדיבור הראשון,

ירידה למקום שבו לא היה מתן-תורה בגילוי. אבל לאידך, על-פי הידוע שלפי ערך גודל הירידה נעשית העליה למעלה יותר, מובן, שדוקא על-ידי הירידה דפנימיות התורה לחצי כדור התחתון נעשית העליה עד לתכלית השלימות, העליה דגאולה האמיתית והשלימה, שאז יהיה שלימות הגילוי דמתן-תורה ("תורה חדשה מאתי תצא").

וענין זה (העליה דגאולה האמיתית והשלימה) שינך במיוחד לתורת חסידות חב"ד, שעל ידה מתאחדים פנימיות התורה ונגלה דתורה ונעשים "תורה אחת" – כן, תורת חסידות חב"ד היא בחי **היחידה** (שנקראת "אחת") שבתורה, הקשורה עם בחי היחידה שבישראל, נשמתו של **משיח צדקנו**, שעל ידו נעשה שלימות הגילוי ד"יחידו של עולם", בכל העולם כולו כפי שיתגלה בגאולה האמיתית והשלימה.

ויש להוסיף בהשייכות לעבודתו המיוחדת של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – כמרומז בשמו (הראשון) על-שם "יוסף ה' לי בן אחר", לפעול גם בבחי "אחר", וגם בנוגע לכל העולם כולו, שהאור האלקי יאיר בגילוי בכל עולם-הזה הגשמי, גם בחצי כדור התחתון, כפי שיתגלה בגאולה האמיתית והשלמה, שגם היא נרמזת בשמו – "והי ביום ההוא יוסיף אדני-שנית ידו גוי".

ד. "והימים האלה נזכרים ונעשים בכל שנה ושנה":

בטי אדר מידי שנה בשנה חוזר ונשנה החידוש דהמשכת וגילוי פנימיות התורה (העיקר דמתן-תורה) בחצי כדור התחתון, ולא עוד אלא שניתוסף בזה באופן של חידוש – "בחדשים", עד ל"חדשים", ועד לחדשים ממש.

ומזה מובן שטי אדר שבכל שנה הוא נעלה יותר מט' אדר בשנים שלפני-זה, ועד לטי' אדר השתא שהוא נעלה יותר מט' אדר דשנה שעברה, אף שהיתה שנה מיוחדת – "תשמט ידך", וכן השנה שלפניה – "תשמח ותשמח". ובפרט מצד העילוי המיוחד דשנה זו – תשי"ג, כפירוש בני-ישראל שהולך ומתפשט בהר"ת דתשי"ג: תהא שנת נסים, ובמיוחד נס הגאולה האמיתית והשלימה, ומה גם שהתחלתה וראשיתה ("ראש השנה"), שכולל כל ימי השנה) ביום השבת, שקשור עם "יום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים".

ועילוי נוסף בשנה זו בנוגע להקביעות דטי אדר בימי השבוע – ביום השלישי שהוכפל בו "כי טוב", טוב שנתפרש בגלוי בתורה שבכתב, ובי פעמים טוב, "טוב לשמים וטוב לבריות", טוב **כפול**, וידוע ש"כפל" קשור עם הגאולה,

שמחת פורים גדולה יותר

מהשמחה דכל הימים טובים – שבכל המועדים

היו בית-דין מעמידים שוטרים להגביל את השמחה (כדי שלא יבוא לענינם בלתי-רצויים ח"ו), משא"כ בפורים שהשמחה צריכה להיות למעלה ממדידה והגבלה, "עד דלא ידע"

כמארז"ל "חמש אותיות נכפלו וכולן לשון גאולה", גאולה האמיתית והשלימה, שאז יהיו כל עניני טוב באופן ד"כפלים לתושי".

ה. ועוד ועיקר – שבשנה זו מלאו **יובל שנים** להחידוש דהמשכת וגילוי פנימיות התורה (העיקר דמ"ת) בחצי כדור התחתון: יובל שנים (נוסף על היותו תקופה שלימה) נקרא בשם "**עולם**", "עולם שלם", שכולל כל העולם כולו וכל העולמות כולם, וענינו בעבודה – שכולל כל עניני העבודה, כלשון הכתוב "ועבדו לעולם", וכולל גם הפירוש ד"עולם" מלשון **נצחיות**.

ועל-דרך-זה בנידון-דידן – שבמלאות יובל שנים **נשלמה** העבודה דהמשכת וגילוי פנימיות התורה (העיקר דמ"ת) בחצי כדור התחתון, ונעשית באופן של **קביעות ונצחיות**. ועל-ידי-זה נפעל דוגמתו בנוגע לענין הגאולה – שנעשית "**גאולת עולם**", גאולה נצחית שאין אחריה גלות, ל"עם עולם" על-ידי שלימות הגילוי ד"תורת עולם", נגלה דתורה ופנימיות התורה באופן ד"תורה אחת", על-ידי גילוי בחי היחידה שבתורה (כנ"ל ס"ג).

ו. ויש לומר, שהעילוי דיובל שנים לגילוי פנימיות התורה (מ"ת) בחצי כדור התחתון באופן של קביעות ונצחיות, שייך גם לתוכנו של הזמן – **ט' אדר**. ולכל לראש – מצד כללות החודש:

ענינו של חודש אדר הוא – ימי הפורים, שבהם "קיימו מה שקיבלו כבר" – **הקיום והתקוף** (באופן של קביעות ונצחיות) דמתן-תורה.

ויש להוסיף, שענין הקביעות והנצחיות מודגש בימי הפורים יותר מכל המועדים – כמ"ש "וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם".

וענין זה מרומז גם בשמו של החודש – "אדר" כדאיתא בגמרא "הרוצה שיתקיימו נכסיו יטע בהם **אדר**, שנאמר אדיר במרום ה'", "כלומר, שאדר לשון **קיום וחוזק**, ולכך נקרא אדר".

ועל-דרך-זה בנוגע לענין השמחה שבחודש אדר – "משנכנס אדר מרבים בשמחה":

שמחת פורים גדולה יותר מהשמחה דכל הימים טובים, "מועדים לשמחה", המועדים דחודש תשרי, חודש ניסן, וגם חודש סיון (השמחה ד"זמן מתן תורתנו") – שבכל המועדים היו בית-דין מעמידים שוטרים **להגביל** את השמחה (כדי שלא יבוא לענינים בלתי-רצויים ח"ו), מה-שאין-כן בפורים שהשמחה צריכה להיות **למעלה ממדידה והגבלה**, "עד דלא ידע".

ומזה מובן גם בנוגע להשמחה דחודש אדר – שנוסף לכך שכללות ענין השמחה הוא פריצת גדר, הרי, השמחה דחודש אדר קשורה ושייכת ונעשית הכנה לשמחת פורים שלמעלה ממדידה והגבלה, וממנה ועל ידה באים לתכלית השלימות שבענין שמחה – פריצת **כל** הגדרים ולמעלה **מכל** מדידה והגבלה – שמחת הגאולה האמיתית והשלימה, גאולה נצחית, שאז תהי' גם השמחה באופן נצחי – "שמחת **עולם**".

ז. ובחודש אדר עצמו – **תשיעי** באדר:

נוסף לכך שבהתחלת חודש אדר מתחילים כבר עניני הפורים, "משנכנס אדר מרבים בשמחה", ועד ש"כל החודש כשר לקריאת המגילה. . . החודש אשר נהפך גוי לשמחה" – הרי, בחודש אדר עצמו הולך וניתוסף מיום ליום בכל עניני הפורים.

ובפרט לאחרי שישנו גם יום השבת-קודש בחודש אדר – שקשור עם ענין **השמחה**, כמ"ש "וביום שמחתכם אלו השבתות", וקשור גם עם כללות הענין **דמ"ת** (ענינו של פורים, "קיימו מה שקיבלו כבר"), כמארז"ל "דכו"ע בשבת ניתנה תורה".

והוספה יתירה – **בתשיעי** באדר: תשיעי באדר (מתחלת היום) הוא לאחרי שישנה השלימות **דשמונה** ימים. וידוע העילוי דמספר שמונה [שזוהי המעלה דחנוכה שיש בו שמונה ימים, לגבי חג הפסח וחג הסוכות,

עשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, ו"קדושה לא זזה ממקומה", ואדרבה, באופן של הוספה משנה לשנה, ועל-אחת-כמה-וכמה במלאות **יובל שנים** לקביעות הקדושה במקום זה.

י. ויהי רצון שהדיבור וקבלת החלטות טובות בכל הנ"ל ימהרו ויזרו עוד יותר את השכר האמיתי – גאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו, ובאופן ש"לא עיכבן כהרף עין", תיכף ומיד ממש, בהתחלת המעט-לעת דתשעה באדר, ובפרט שנמצאים כבר לאחרי תפלת ערבית, וסיומה "אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך",

שכן תהיה לנו – שתיכף ומיד ממש (עוד לפני קריאת-שמע על המטה, ולפני המשך התוועדות זו) יקויים היעוד "ישבו ישרים את פניך" בבית המקדש השלישי, ושם – יראה כהן בציון, אהרן הכהן, שמקיים הציווי "להעלות נר תמיד... מערב עד בוקר... חוקת עולם לדורותיכם".

ובפרט על-ידי הוספה במצות הצדקה – כנהוג בכגון-דא לסיים בשליחות-מצוה לצדקה – "שמקרבת (עד לקירוב וזירוז הכי גדול) את הגאולה", גאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו, לכל בני-ישראל, כולל גם כל בני-ישראל שבכל הדורות, כיון ש"הקיצו ורננו שוכני עפר", וכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בראשם.

ועוד והוא העיקר – תיכף ומיד ממש. [כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לכאו"א מהנוכחים שיחיו שטר של דולר – לתנו לצדקה].

תשיעי באדר הוא זמן

מסוגל להמשכת וגילוי

פנימיות התורה בחצי

כדור התחתון, ועד לאופן

של קביעות ונצחיות,

כשנשלם יובל שנים – הן

מצד כללות החודש

ששייך לפורים, הקיום

והתוקף דמ"ת, והן מצד

יום התשיעי שבו הקשור

עם הגאולה

אליו, ובפרט ביום השבת ובימי הפורים, ובאופן דמוסיף והולך) שבו מלאו יובל שנים לגילוי תורת החסידות בחצי כדור התחתון – להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בהפצת התורה בכלל, והפצת המעיינות חוצה בפרט, בכל מקום ומקום, בכל קצוי תבל.

ומתחיל – בעריכת התוועדות בקשר לט"ו אדר בכל מקום ומקום, ולכל לראש – בעיר הבירה דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, כאן בברוקלין, שבה קבע מקום מושבו במשך

שבעה ימים, ועל-אחת-כמה-וכמה לגבי חג השבועות, יום אחד] – שקשור עם הגאולה העתידה, כמארז"ל "כינור... של ימות המשיח שמונה". ומזה מובן שביום התשיעי שלאחריו ישנו עילוי גדול עוד יותר (ועד שנעשה הכנה לכינור של עשר נימין, להעילוי דיום העשירי, "העשירי יהי קודש").

ועל-פי-זה מובן שתשיעי באדר הוא זמן מסוגל להמשכת וגילוי פנימיות התורה בחצי כדור התחתון, ועד לאופן של קביעות ונצחיות, כשנשלם יובל שנים – הן מצד כללות החודש ששייך לפורים, הקיום והתוקף דמ"ת, והן מצד יום התשיעי שבו, הקשור עם הגאולה העתידה, שאז תכלית השלימות דמ"ת.

ח. ויש להוסיף עוד ענין בהעילוי דט"ו אדר השתא:

השלימות ד"יובל שנים" להחידוש שנעשה על-ידי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בבואו לחצי כדור התחתון בט"ו אדר, היא, בסמיכות להשלימות ד"ארבעים שנה" ליום ההילולא שלו החל בהעשירי ("העשירי יהי קודש") לחודש עשתי עשר, שאז נעשה העילוי ד"קאי איניש אדעתי דרבי".

ועל-פי-זה יש להוסיף בביאור העילוי **דתשיעי באדר** – שלהיותו לאחרי השלימות **דעשירי בחודש עשתי עשר**, מובן שיש בו עילוי גדול עוד יותר.

... ט. והמעשה הוא העיקר:

יש לנצל יום סגולה זה (והימים הסמוכים

מרמלשטיין - מסעדה עם טעם ביתי

Mermelstein Caterers

Let us cater your simcha...

(718) 778-3100

MATER KOHEN

351 KINGSTON AVENUE

BETWEEN CARROLL & PRESIDENT ST.

מסעדה מס' 351 אבני קינגסטון

לוח שבועי

שבוע דפרשת תצוה [זכור] - כי תשא [פרה]

זמני השבת			שקיעה		חצות היום והלילה		סוף זמן קריאת שמע		זריחה		
יציאה	כניסה		ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	
6:09	4:56	ירושלים	5:39	5:32	12:10	11:54	9:25	9:05	6:40	6:16	יום שישי, י" אדר
6:11	5:10	תל אביב	5:40	5:33	12:10	11:54	9:24	9:04	6:33	6:15	שבת קודש, י"א אדר
6:09	5:01	חיפה	5:41	5:34	12:09	11:54	9:23	9:04	6:37	6:14	יום ראשון, י"ב אדר
6:22	5:21	ניו יורק	5:43	5:35	12:09	11:54	9:22	9:03	6:36	6:12	יום שני, י"ג אדר
7:11	6:04	פריז	5:44	5:35	12:09	11:53	9:21	9:02	6:34	6:11	יום שלישי, י"ד אדר
6:19	5:09	לונדון	5:45	5:36	12:09	11:53	9:20	9:02	6:33	6:10	יום רביעי, ט"ו אדר
8:18	7:23	סידני	5:46	5:37	12:09	11:53	9:20	9:01	6:32	6:09	יום חמישי, ט"ז אדר

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שישי י" אדר	הלי תעניות פרק ה. הלי מגילה וחנוכה... בפרקים אלו. פרק א-ב.	הלי מעשר שני ונטע רבעי פרק ג.	מ"ע נט. ספר משנה תורה: הלכות מגילה וחנוכה... בפרקים אלו. פרק א-ב
שבת י"א אדר	פרק ג-ד. תורת חכם וגוי. ספר נשים והוא ספר רביעי... הלכות אישות... בפרקים אלו. פרק א.	פרק ד.	שם: פרק ג-ד. מ"ע ר"ג.
ראשון י"ב אדר	פרק ב-ד.	פרק ה.	מ"ע ר"ג.
שני י"ג אדר	פרק ה-ז.	פרק ו.	מל"ת שנה.
שלישי י"ד אדר	פרק ח-י.	פרק ז.	מל"ת שנה.
רביעי ט"ו אדר	פרק יא-יג.	פרק ח.	מל"ת שנה.
חמישי ט"ז אדר	פרק יד-טז.	פרק ט.	מל"ת רסב.
שישי י"ז אדר	פרק יז-יט.	פרק י.	מל"ת רסב.

העם היהודי הזה, צריך
 חג אחד של שחור ולבן.
 בלי שום מסיכות
 והתפתלויות. יש אויבים
 שרוצים להשמידנו,
 והיהודים – מתוך
 התעוררות תשובה
 אמיתית, צריכים להשמיד
 אותם. חד וחלק

חג ללא מסיכה

תחפושות והצגות וסיפורים. הגזירה הייתה רק על היהודים. והנצחון שייך רק להם. המגילה לא נותנת שום מקום לרמזים, פרשנויות מורחבות או מסרים כלליים, אלא הותכת: רצו להשמיד להרוג ולאבד (היל"ת) – ונהפוך הוא, והיהודים הולכים להשמיד להרוג ולאבד את כל מבקשי רעתם. ככה, בלי שום ריכוך ועידון, בלי מסיכות של "חופש דת, חירות ואחרונה", ואפילו ללא איפור קל שבקלים. פשוט להשמיד להרוג ולאבד.

והעם היהודי הזה, צריך חג אחד של שחור ולבן. בלי שום מסיכות והתפתלויות. יש אויבים שרוצים להשמידנו, והיהודים – מתוך התעוררות תשובה אמיתית, צריכים להשמיד אותם. חד וחלק.

ושבו מוצאים את המסר הזה בפרשה היחידה בתורה **שלא** נמצא בה שמו של משה, הרועה הנאמן. ודווקא הפרשה הזו, כל כולה **"ואתה תצוה"**. משה הוא המקשר, משה המחבר. מאות פעמים מדברים על משה רבינו, ודווקא כאן, בפרשה ש"התחפשה" לכזו שלא מזכיר בה שמו – שם הוא נמצא בכל התוקף.

ומכאן – למאמר "ואתה תצוה". זה שמסמל אצלנו יותר מכל את ההעלם והסתור, את כ"ז אד"ר וגי תמוז, את ה"כתית" והגעגועים – שם אומר הרבי בלשון שאינה משתמעת אפילו לחצי-פן: נשיא דורנו הוא הרעיה מהימנא **בגלוי** של כל אנשי הדור. בלי תחפושות, בלי "אופן המתקבל", פשוט כך: יש נשיא לדור, והוא נשיא של כולם, והקשור בו הוא מ"אנשי מרדכי" אשר להם תהיה אורה ושמחה וששון ויקר.

אז רבותי! בלי מסיכות בבקשה. לא בשלימות הארץ, לא בפרשת השבוע ולא בהפצת בשורת הגאולה. אלא, מראה באצבעו ואומר זה: **"ואתה תצוה!"**

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

מ כל החגים האחרים, דווקא חג הפורים המאופיין בתחפושות ומסיכות, החלפת פרצופים והצגות – הוא הוא החג נטול המסיכות. חג ללא מסיכה.

כל החגים היהודיים, עם כל המיוחדות והייחודיות שלהם לבני אברהם יצחק ויעקב, יש להם נגיעה כלשהי גם לבני-נח. עובדה: ראש השנה מלכתחילה קשור לכל באי עולם העוברים כבני מרון מול כסא הדין. בחג הסוכות מקריבים שבעים פרים כנגד שבעים אומות העולם והעולם כולו נידון על המים. חג החנוכה כבר מזמן נהפך לאחד מסמלי הבית-הלבן, עם ערכים של חופש-דת ו"הולידיי-אוף-לייט" [הרפורמי המצוי אף מסוגל להתבלבל בינו לבין "חג ההודיה" האמריקאי, ולשכוח כבר מתי צריך להדליק את תרנגול ההודו ומתי יש לסובב את הסופגניה]. ט"ו בשבט, חג האילנות, הוא ללא ספק נכס צאן ברזל של העובדים הזרים מתאילנד, המעבדים את אדמת ארץ הקודש, שכבר בקושי נוגעים בה ידיים יהודיות. אפשר להמשיך ולראות את פסח כחג של חופש וחירות (עיין חנוכה), וכן את חג השבועות בו העניק עם ישראל את "ספר הספרים" לעולם כולו. אפילו ל"שלושת השבועות" שלנו, כבר נדבקו ספחות לא מעט.

כמובן וגם פשוט, החגים הללו הם יהודיים במוצהר, תכניהם ומהותם, הפנימיים והחיצוניים, יהודיים לחלוטין. אבל את החגים הללו – כידוע לכל מי שמצוי בעלונים היוצאים לאור באמריקה – אפשר לשווק גם לנכרים (רצוי בעמדות השפעה). וכי מי מדליק את השמש בחנוכה הגדולה בעולם אם לא גוי מזדמן. אז העיקרון מובן. ישנו חג יהודי, אך בתחפושת מתאימה (ולפעמים יש גם צורך בכך), אפשר לעשות מהם חגים "אוניברסליים", עם משמעות אקטואלית טו-דע-אול-ניינטיס.

יוצא מן הכלל הוא חג הפורים. כאן אין שום

פתגם השבוע בענייני גאולה

. . ועוד ועיקר, לזעוק להקב"ה על אריכות הגלות, "עד מתי... ולבקש ולדרוש ולעשות כל מה שאפשר שתיכף ומיד תבוא הגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו.

. . בני ישראל נמצאים כבר בגלות יותר מאלף ותשע מאות שנה ומשיח צדקנו עדיין לא בא... כבר סיימו כל עניני העבודה דומן הגלות, וכבר נעשו כל הפעולות בכל האופנים האפשריים (כולל ובמיוחד על ידי השמחה בחודש אדר במשך ששים יום), ולא יודעים מה ניתן לעשות עוד, ואף-על-פי-כן, עובר עוד שבוע, עוד יום ועוד רגע, ועדיין לא באה הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש!

(קטע משיחות ב', ועשי' פ' תצוה, ז', ויד ויא אדר ראשון תשנ"ב)

השם מיתה ממרקה. ובפורים נמחל להם על החטא דחילול השם, שהרי החטא היה שנהנו מסעודת אחשורוש שזוהו חילול השם בפרהסיא, ונמחל להם בפורים, הרי מובן דפורים למעלה מיום הכיפורים. והיינו משום דיום הכיפורים הוא העבודה במסירת נפש, הרי זה רק מסירת נפש בכח, אבל בפורים היה מסירת נפש בפועל ממש שהיו מוכנים להרוג ולאבד, ועמדו כל השנה במסירת נפש בפועל ממש, ומסירת נפש בפועל מגיע בבחינת עצמות אין סוף.

(ס'פ המאמרים עשר"ת' ע' כט)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

הטעם שכתוב במגילה יהודיים עם ב' יודי"ן, הוא כיון שזוהו כנגד עשר כחות נפש האלקית ועשר כחות נפש הטבעית. יהודי, אפילו מצד נפשו הטבעית, הוא כלי לאלקות ומאמין באלקות, וביכולתו לקיים את המצוות עד מסירת נפש. וכל זה מצד הנפש הטבעית, וישנה גם העבודה שמצד הנפש האלקית - ואלו הם שני היודי"ן. המן הרשע רצה לאבד את היהודיים, את שני היודי"ן, כיון שהוא ידע, שעם שמד לכד הוא לא יעשה כלום.

(ס'פ השיחות היתש"ג' ע' 45)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

אחד מהטעמים שהציווי על מזבח הקטורת נאמר בסיום פ' תצוה (ולא עם הכלים האחרים בפ' תרומה) - הוא כיון שזוהי עבודה שונה ונעלית שאינה מענין העבודה של שאר כלי המקדש, כולל מזבח החיצון; ולכן נאמר בנפרד משאר כלי המקדש, בפרשה נפרדת, ושם גופא בסיומה, בסיום פ' תצוה לאחרי ובסיום הציוויים בפ' תצוה (בנוגע להעלאת נרות המנורה וכו'), וסדר בתורה גם הוא תורה, שכן במזבח הקטורת מתבטאת סיום ושלימות העבודה - קטורת מלשון התקשרות, "בחד קטירא אתקטרנא" - ההתקשרות דעצם הנשמה עם הקב"ה.

(ס'פ השיחות היתנש"א' ע' 360)

כ"ק אדמו"ר הזקן

ששה חדשים בבשמים (מגילת אסתר ב, יב)

כמו שהריח נקלט ונכנס לתוך גופו ומענג בדשן נפשו, הגם שהוא דבר שאין בו ממש ואין נראה ונגלה לעין, רק נקלט הריח לתוך גופו. כך ענין השמחה בה' הוא מעלמא דאתכסייא, רק שמשמחת את הלב ומלהיטו להתלהט ולהתלהב באור ה' מכל אבקת רוכל - הם כל מיני התלהבות אשר בכל נפש מישראל כל חד לפום שיעורא דיליה. (תורה אור' מגילת אסתר ז, א)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

ולקחת את שתי אבני השוהם (כח, ט)

אבני השוהם שהיו על כתפות האפוד, הם אבנים מזוככות בעצם תולדתם, ולעומת זאת י"ב אבני החושן מזוככים על ידי מלאכת אדם, או שמתבררים בגידולם בארץ או בים. והענין הוא, שאבני השוהם רומזים על ההמשכה מלמעלה למטה, ואבני החושן על העבודה מלמטה למעלה.

(על פי 'תורת חיים' פרשתנו תקי, א)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

ועשית להם אבנטים (כח, מ)

האבנט פעולתו לחבר הלבושים אל הגוף שלא יהיה חלל ביניהם. והענין הוא, שהלבושים הם בחינת מקיפים, ושיהיו מתחברים עם הפנימיים הוא על ידי המשכת מקיף עליון יותר, שלהיותו עליון יותר יכול להכריח את המקיף שתחתיו להתחבר אל הפנימי.

(אור התורה' פרשתנו כרך ז' ע' ג'פ')

כ"ק אדמו"ר מהרי"ש

פתוחי חותם (כח, כא)

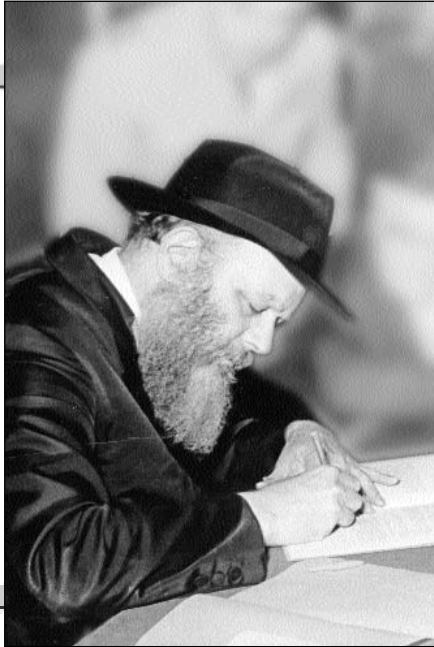
התורה נמשלה לחותם: כמו החותם, שכאשר הוא חקוק על האבן טוב, הנה מחמת רוב בהירות האבן אין יכולים לקרוא את האותיות, ורק כשיחתום בהחותם על השעוה, אזי הנה מחמת גסות השעוה ניכרים האותיות היטב. אך על כל פנים הנה האותיות שעל השעוה הם אותם האותיות ממש שעל האבן טוב. וכך יובן בנמשל למעלה, שהתורה הגם שירדה למטה ונתלבשה בדברים גשמיים, הנה עם כל זה, התורה שלמטה היא ממש כבשרשה הגבה למעלה, רק שנתלבשה בדברים גשמיים.

(על פי 'ספר המאמרים תרכ"ז' ע' קסג)

כ"ק אדמו"ר מהורש"ב

לכאורה אינו מובן, הלא יום הכיפורים הוא יום מחילה וסליחה והוא על ידי התשובה שמתמלאים הפגמים במצות, ומפני מה הוא רק כפורים? אך הענין הוא, דהנה בדי' חלוקי כפרה הרי עבר על כריתות ומיתות בית דין תשובה ויום הכיפורים תולים ויסורים ממרקיין, וחילול

- פרסום ראשון -

הדפסת שם ה' בעלונים

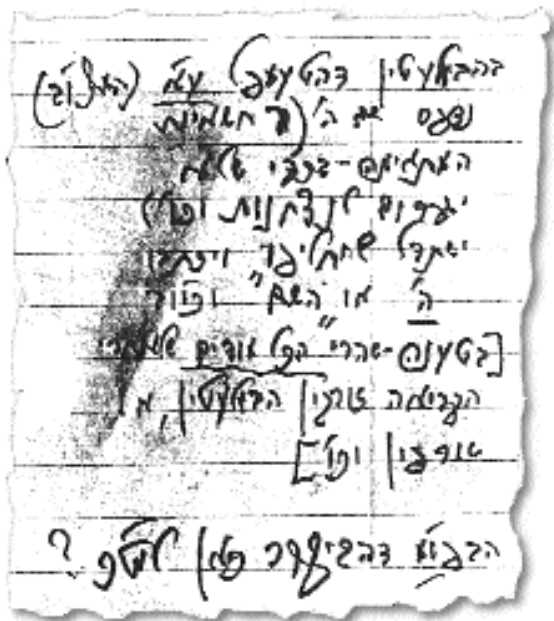
לפנינו מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בו מעורר אודות הזהירות בהדפסת שם ה' בעלונים וכיו"ב

בהבולעטין דהטעמפל ע"א (המצו"ב) [= בהעלון דהבית הכנסת עמוד א' (המצורף בזה)]

נדפס שם ה' (בחשאיית המתאימה - בכדי שלא יגרום לנזחנות וכו') ישתדל שיחליפו ויכתבו ה' או "השם" וכיו"ב

[בטענה - שהרי הכל מודים שלאחרי הקריאה זורקין הבולעטין, או שורפין וכו']

הבפוי"מ [= הבפועל ממש] דהביקור כאן ליט"כ [= לי"ט כסלו]?

מראים ומשמיעים משיח

מזדבקות לרכב
מחלוצות משיח

חדש: ספר - "התקשרות בחוויה אישית." מאת שרה דובז'ינסקי
40 ש"ח. משלוח 15 ש"ח.

הפצה עולמית

מחירים

שלט מואר: 490 ש"ח.
מערכת הגברה: 770 ש"ח
ערכה כוללת: 1101 ש"ח
שלט מואר לבית 380 ש"ח.
משלוח 75 ש"ח

מזצרי משיח

כ"ה

לפרטים והזמנות

שמרי' הראל טלפון: 053 952770
Email: m_moshiach@bezeqintnet

השיטות של המן

הרשע – אז, והיום

חלק ראשון משיחת פורים תרצ"א. בראש השיחה נכתב "מרשימותיו של אחד השומעים", אולם מכתב היד שלפנינו נראה כי את השיחה כתב הרבי הריי"צ בכתב ידו, ולאחר שתוקתקה, הוסיף עוד הגהות ותיקונים • לפנינו תרגום ללשון הקודש של המהדורה הסופית (מתוך לקו"ד בלה"ק ח"ה ע' 1045 ואילך), לצד צילומים מהמהדורות הראשונות – בפירסום ראשון

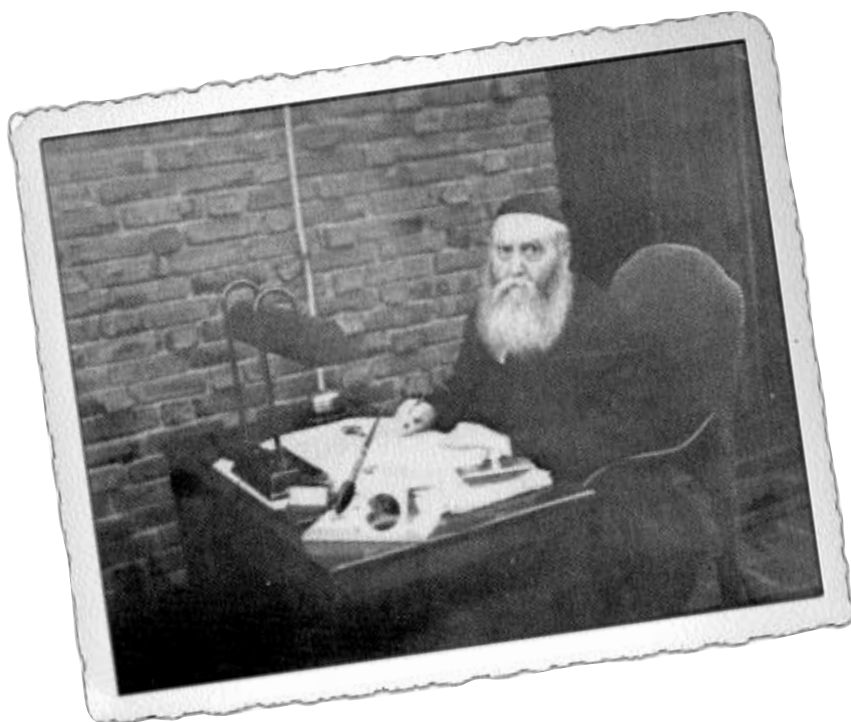
הביא לדפוס הרב שלום יעקב חזן

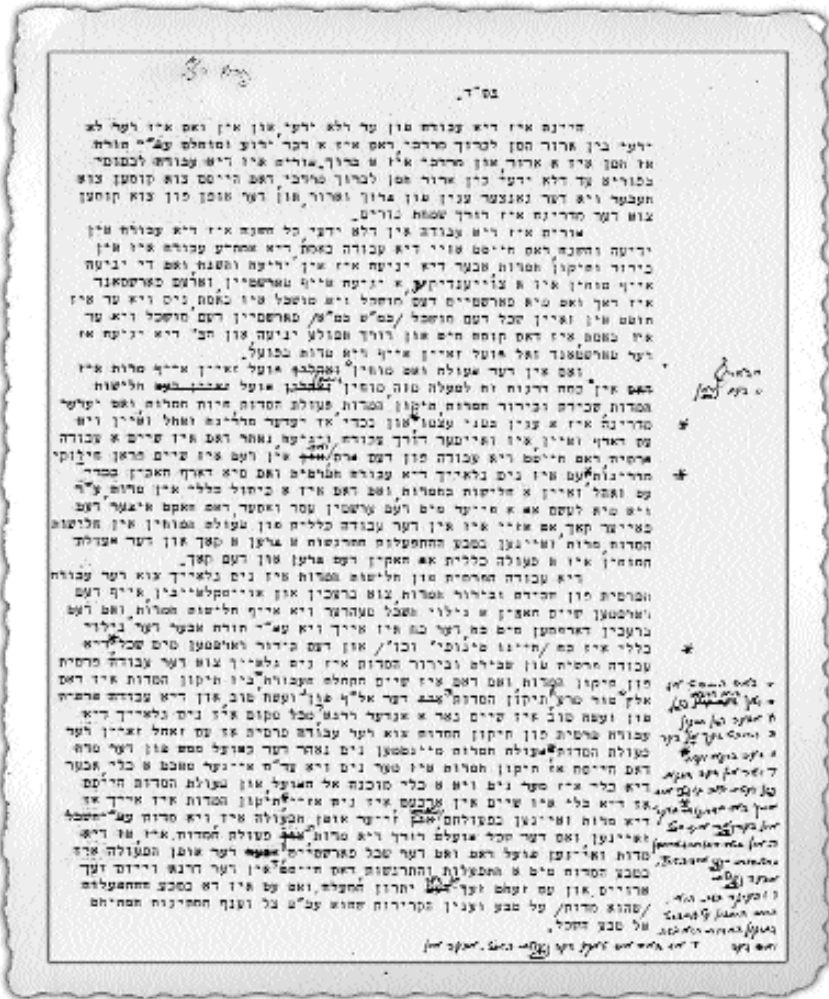
עבודת היום בפורים

עבודת היום היא "עד דלא ידעי". עד דלא ידעי בין ארור המן לברוך מרדכי. דבר ידוע ומוחלט על פי תורה שהמן הוא ארור ומרדכי – ברוך. העבודה של פורים היא "לבסומי בפוריא עד דלא ידעי בין ארור המן לברוך מרדכי", כלומר, להגיע ללמעלה מכל הענין של ברוך וארור, וזאת – על ידי שמחת פורים.

העבודה של פורים היא "דלא ידעי". העבודה של כל השנה היא בידיעה והשגה. היגיעה במוחין היא כפולה, יגיעה על הבנה, שכן הבנה היא הרי מה שמבינים את המושכל כפי שהוא באמת, לא כפי שהוא תופס את המושכל בשכלו (כפי שנתבאר במקום אחר), וזה בא על ידי יגיעה רבה. והיגיעה שהבנה תשפיע על המדות שבפועל.

במה שעל המוחין להשפיע על המדות ישנן כמה דרגות זו למעלה מזו. מוחין פועלים חלישות המדות, שבירת ובירור המדות, תיקון המדות, פעולת המדות, חיות המדות – וכל מדריגה היא ענין בפני עצמו.

וכדי שכל מדריגה תהיה כפי שהיא צריכה להיות, הרי זה שוב על ידי עבודה ויגיעה. אלא שזו כבר עבודה פרטית, כלומר, העבודה של הפרט, וגם בכך ישנם חילוקי מדריגות.

אינה דומה העבודה הפרטית שזקוקים לה כדי שתהיה חלישות במדות, שזהו ביטול כללי במדות, בדוגמא לכביית אש בדלי המים הראשון המקרה את להט האש, כך הדבר בעבודה הכללית של פעולת המוחין בחלישות המדות. המדות בטבען הן בהתפעלות והתרגשות, בלהב ובלהט, ופעולת המוחין היא פעולה כללית להקהות את הלהט ואת הלהב.

העבודה הפרטית בחלישות המדות אינה דומה לעבודה הפרטית של שירת וביור המדות, על כך זקוקים כבר לגילוי השכל במדה רבה יותר מאשר על חלישות המדות. שכן, השבירה צריכה להיות בכוח, כוח זה הוא גם כן כפי שהוא על פי תורה, אך הגילוי הכללי הוא כוח (כלומר, סיגופים וכו') והביור צריך להיעשות בשכל.

העבודה הפרטית בשבירת וביור המדות אינה דומה להעבודה הפרטית של תיקון המדות, זוהי כבר התחלת העבודה, כלומר: עד לתיקון המדות נמצאים בדרגה של "סור מרע", ואילו מתיקון המדות מתחיל האל"ף של דרגת "ועשה טוב". והעבודה הפרטית ב"ועשה טוב" היא כבר דרגה אחרת לגמרי. אלא שבדרגת "ועשה טוב" עצמה ישנן גם כן מדריגות חלוקות. ולכן הרי מכל מקום אינה דומה העבודה הפרטית בתיקון המדות להעבודה הפרטית שתביא לפעולת המדות.

פעולת המדות אין משמעה רק בפועל ממש של המדה, כלומר, שתיקון המדות הוא רק משל כמי שעושה כלי, אלא שהכלי הוא רק ככלי המוכן אל הפועל, ואילו פעולת המדות היינו שהכלי נמצא כבר בפעולה – אין הדבר כך.

גם בתיקון המדות – המדות הן בפעולתן, אלא שאופן הפעולה הוא כפי שהמדות הן על פי השכל, שהשכל פועל על ידי המדות, והמדות הן בחלישות מפני אור השכל. ואילו פעולת המדות היא שהמדות פועלות מה שהשכל מביין, והעיקר בזה, כלומר היתרון על המדריגה של תיקון המדות, הוא, שאופן הפעולה הוא כטבע המדות בהתפעלות והתרגשות, כלומר, זה אמנם פעולת השכל, אך בדרגה זו נראה יתרון המעלה שבטבע ההתפעלות (מדות) על טבע וענין הקרירות, שהוא על כל פנים צל וענף המתנינות המתחסות לטבע השכל.

ואינה דומה העבודה הפרטית של פעולת המדות להעבודה הפרטית של חיות המדות.

המהדורה המתוקנת של הקטעים המתפרסמים בגיליון זה, עם הגהות בכתיב "כ"ק אדמו"ר מהור"צ.
בראש העמוד, בהאריך בו נאמרה השיחה (פורים [תרצ"א]) –
נרשם בכתב יד "כ"ק אדמו"ר מה"מ

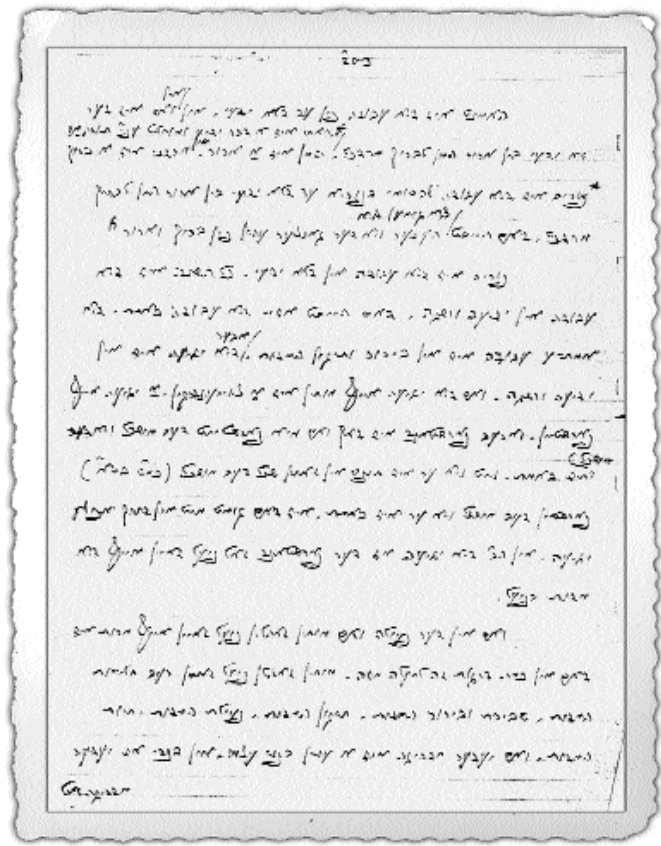
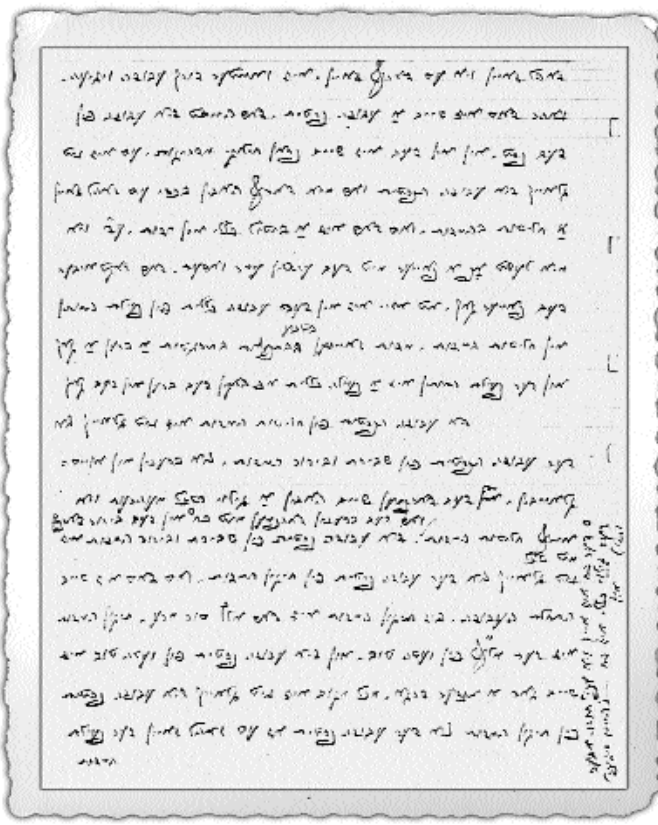
צעד ראשון לעבודת ה'

הצעד הראשון לעבודת השי"ת מן ההכרח שיהיה "ובערת הרע מקרבך". ונשאלת השאלה, מהיכן יודעים שיש בו רע, הרי קיים חסרון כללי, שכל אחד מוצא חן בעיני עצמו ואינו מוצא בעצמו שום חסרון, ואך אם מרגיש במשהו, שלא הכל בו הוא כפי שצריך להיות, יש לו על כך כמה התנצלויות ולימוד זכות, עד שבעיני עצמו הוא בעל מעלה!

כיצד יודעים, איפוא, שיש בו רע? הרי על כך כתוב "תיסרך רעתך", הרע העצמי שלך מייסר ומעניש אותך. ממה שהוא רואה רע בחברו, שהרי על הזולת לא זו בלבד שאין לו שום לימוד זכות, אלא אדרבא יש לו רק קושיות ולימוד חובה, הרע של הזולת הוא

חיות המדות היא כבר מדות שכליות חיות. המדות השכליות החיות הנה בעינין הן נעלות יותר, לא רק ממדות שבשכל, כי אם גם משכל שבמדות. שכן, בשכל שבמדות נמצא השכל בהתעלמות במדה, ולכן בשעה שישנו גילוי השכל אי אפשר שהמדה תהיה, ובשעת גילוי המדה מן ההכרח שתהיה התעלמות השכל. ואילו בחיות המדות – המדה היא שכל והשכל הוא מדה, וכדבר אחד הם.

זהו מה שענינה האמיתי של העבודה הוא על מדות, כלומר, בהעבודה הפרטית בכל אחת מהדרגות האמורות, ואילו ענין היגיעה הוא על מוחין, על ידיעה והשגה טובה ועל המוחין שתהיה ההשפעה והפעולה על המדות.

הקטעים המתפרסמים בגיליון זה, בכת"ק כ"ק אדמו"ר מהור"י צ - המהדורה הראשונה

את כל הדברים הללו מן ההכרח לזרוק כדבר מלוכלך, זה פירוש "ובערת הרע מקרבך". ישנם דברים שהם נתונים ברע, אך יכולים להפכס לטוב, ועל דרך משל החלקים הטובים שבעל המלאכה מוצא בכלי, חלקי הטוב, יש להוציא מהבצה, לנקות את עצמו מהאבק והבוץ המתאסף במשך השנים על ידי ליצנות, דברים בטלים וכו', שזה ההפרש בין השכל האלקי שבתורה ומצוות לבין שכל אנושי.

השכל האנושי - בלי גוף

לכאורה היה על השכל האנושי להשפיע על מדותיו של אדם, ואילו בפועל אין אנו רואים שהשכל האנושי אכן משפיע. קיים שכל העולם מה שהעולם קורא לו שכל. כאשר שואלים מישהו מדוע אתה עושה כך, מדוע אתה גוזז את זקנד, מדוע אתה מתנהג בהתנהגות כזו, הוא עונה: מפני שכך עושה העולם, כלומר הוא עצמו אינו יודע מדוע הוא עושה כך, אלא העולם עושה כך ולכן הוא גם כן נוהג כך. והאמת היא שגם אלה שהוא לומד מהם ומחקה אותם גם כן

בראשונה לנקותם היטב, להסיר מהם את מה שצמח עליהם, ואז יכולים להשתמש בהם. וכך הדבר בעבודה. הדבר הראשון הוא להתבונן בכלי, כלומר, ההתבוננות בתוכו מכוח עצמו, מה נעשה אתו ומה יהיה ממנו. התבוננות זו פועלת חלשות כללית במדות. וכאמור, כמשל המים הראשונים המקחים, לרגע לכל הפחות, את הלהט והלהב. כך ההתבוננות מכוח עצמו פועלת השפעה כללית על מדותיו, שיוכל להתקרב לפרטי המדות, להתבונן בחלקי הטוב ובחלקי הרע שבו. לאחר ההתבוננות באה השבירה, וכאמור לעיל צריכה השבירה להיות בשכל, כלומר, על פי דיני התורה. אך מן ההכרח שזה יהיה בכוח עצמו, כלומר, בתעניות וסיגופים, הכל לפי ערכו ולפי מצבו, והעיקר הוא שאת חלקי הרע ישליך מיד בכוח רב, ככתוב "ובערת הרע מקרבך", את הרע שלו, כלומר, לפנות את הרע שבו, עין רע, פה רע. כל סוגי הרע מן ההכרח לפנות בכל יראה ובל ימצא. אדם רע או עין רעה (אדם שאינו מפרגן, בעל קנאה) ומי שיש לו פה רע, שקרן, רכלן, אדם שמסוגל להוציא חלילה קללה מפיו - מן ההכרח לעקור מן השורש, שכן מהמדות הרעות האלו אי אפשר שיצא דבר טוב, לא!

גדול וחמור מאד בעיניו, מדבר על כך ברבים (וזאת נגד האמת, שהרי יש להוכיח את חברו באהבה וחיבה בחשאי כו' כמו שנתבאר במקום אחר), ומדבריו ניכר שהוא מצטער על כך, אך באמת זה הרע העצמי שלו, שזהו הפירוש של "תיסרך רעתך", הרע העצמי שלך. לכן ישנם אנשים שאינם רואים רע בזולת. מה שהרב הקדוש מברדיצ'וב נייע לימד זכות על כל אחד - לא היה בכך משום אמרי שפר, הוא ראה בכל אחד את הטוב שבו. שני אופנים ברע, שני סוגי רע. ישנו רע שמן ההכרח לדחותו, ככתוב "צא טמא יקרא לוי". יש להשליך את הרע כדבר לא נקי, אי אפשר לעשות אתו שום דבר, אלא "דחיתו זוהי תקנתו". כאשר שוברים את הרע ישנן אז חתיכות ממנו שאחרי בירורן יכולים להשתמש בהן. על דרך משל כשמביאים כלי אל בעל המלאכה לתיקון, הוא מתבונן בכל חלקי הטוב ובכל חלקי הרע שבכלי, שובר אותו כדי להפריד בין החלקים הטובים והחלקים הרעים. השבירה היא התחלת התיקון, כלומר, זוהי התחלת הברור, וממילא גם השבירה היא מתוך סדר, את החלקים הרעים הוא זורק מיד, ובאשר לחלקים הטובים עליו

אינם יודעים הטעם להתנהגותם, אלא כולם סומכים על מנהג העולם, כלומר, כל אלה שנהגים כך הם בבחינת גופים בלי ראש, וזוהי הנהגת העולם הסתמית – גוף בלי ראש.

שכל אנושי הוא ראש בלי גוף. השכל האנושי מבין שמדות רעות ואהבת עצמו אינן טוב, ומדות טובות ואהבת ישראל הן טוב. מדות רעות הן מגוננות ומאוסות ומדות טובות ואהבת ישראל הן טוב. מדות רעות הן מגוננות ומאוסות ומדות טובות הן נאות ויפות. כל זאת מבין השכל האנושי היטב. אך, כל ההבנות שמבינים היטב על פי שכל, נשארות רק בראש, כלומר, שלפועל ממש אין זה נוגע, את ההבנה לא מביאים בחיים. זה נקרא ראש בלי גוף.

ישנן חנויות הסוחרות בכלים חדשים, בכלים ישנים. בני ישראל הם בעלי מדות טובות מטבע תולדותם, "ביישנים רחמנים גומלי חסדים". אך, בני ישראל הרי מפוזרים ומפורדים בין העמים, הנה למרות שהכוונה הפנימית בפיזורם היא לטהר את האויר על ידי תורה ועבודה, הרי בינתיים הם נמצאים במקומות ובמדינות שונות, וישנן העכרורית והעפרורית של מנהגי המדינות שהלכה והתקבצה, וזאת צריכים לברר. ישנם דברים שמן ההכרח לדחותם לגמרי, ודברים שיכולים לנצלם בדרכי התורה והמצוה, אך מובן לכל בבהירות שלא זו בלבד היא תכלית העבודה, תכלית העבודה היא – תיקון והעלאת המדות הטובות הבאים על ידי השכל האלקי, השכל של תורה ומצוות.

שכל של תורה – ראש וגוף

השכל של תורה ומצוות מהווים יחד ראש וגוף. השכל האלקי משפיע על המדות שתהינה על פי השכל, ובאור השכל האלקי צריכים להאיר את כללות מהותו של האדם, אז פועל השכל חלישות במדות. השכל האלקי מצנן את הלהט והלהב הכללי של המדות, ואז מתחילה העבודה של שבירת המדות ובירור המדות, בתחילה יש לשבור, ועל השבירה להיות גם כן בשכל, כלומר על פי התורה. תעניות וסיגופים צריכים להיות כפי שזה על פי התורה. כמו שכתוב בספר תיקוני תשובה (באופן שלא יזיק חלילה לבריאות גופו) וכאשר שוברים, הרי באשר לרע הגמור צריך להיות "ובערת הרע", ואת הטוב הכלול ברע יש ללקוט היטב, שהוא בירור המדות, ולנקות, אז יכולים לעשות מכך מדות טובות, שזה תיקון המדות, ומכאן ואילך עבודתו היא העבודה של פעולת המדות וחיות המדות.

המן ידע היטב שקשה מאד להכשיל יהודי במאכל טריפה

וכו'. נאמר במדרש "סעודת

ארץ ישראל הראה להם", הוא החל בענין של קדושה, סעודת

ארץ ישראל, ובכך הוא הכשיל

אותם בטריפה וכו', ומסעודה זו

בה הכשיל את בני ישראל בטח

המן הרשע בכוחו לגזור על בני

ישראל שלא ללמוד תורה ולא

לקיים מצוות, כך רצה המן

הרשע ימח שמו, היה לא תהיה,

לשרש את היהדות

כל זאת היא העבודה של כל השנה, היגיעה בידיעה והשגה והעבודה בפעולת וחיות המדות. ואילו העבודה בפורים היא "דלא ידעיי", על ידי שמחת פורים. כלומר, דבר ברור הוא לכל שהמן הוא ארור ומרדכי – ברוך, ידוע לכל וכולם צריכים לדעת שכל אלה המפריעים לבני ישראל לקיים תורה ומצוות, הם ארורים, ואלה העוזרים לבני ישראל לקיים תורה ומצוות – הם ברוכים.

פורים משמעו שהמן אינו קיים כלל, כלומר, למרות שהעולם הזה הוא העולם השפל ביותר, עולם גשמי והרשעים גוברים בו, ו"החושך יכסה ארץ", ורבו המניעות והעיכובים על לימוד התורה ועבודה שבלב וקיום המצוות. אך לאחר כל זה בחדר שלו מרגישים את האמת, שכאשר רוצים באמת – הקב"ה עוזר ולא קיימים מניעות ועיכובים, ועל ידי שמחת פורים מגיעים ל"לא ידעיי".

פורים הוא מדרגה גבוהה, כמבואר ב"תורה אור" שיום הכיפורים הוא כפורים, ששניהם הם במדרגה אחת, יסוד אבא, ואנו רואים במוחש שביום כיפור כל אחד מישאל הוא באופן אחר לגמרי, אך הרי לא נמצאים במדרגת יום כיפור ש"לפני הוי' תטהרו", אכן עיצומו של יום כיפור מכפר, וכל אלה שמקיימים מצות יום כיפור בתענית וסיגופים הם במדרגת יום כיפור שהיא גם כן מדרגת

"לפני הוי' תטהרו", אך בכל זאת הוא במדרגת נפש-רוח-נשמה חיה-יחידה (נר"ן ח"י). ואילו לגבי פורים יכול להיות במדרגת פורים בפועל בגופם ממש.

ענינו של פורים הוא מסירת נפש על לימוד התורה וקיום המצוות, בני ישראל עמדו כל השנה במסירות נפש על קיום התורה והמצוות.

המן הרשע ימ"ש רצה להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים, המן ימח שמו רצה לשרש את היהדות.

המן הרשע ימח שמו ידע היטב שיהדות מושרשת ב"ה בבני ישראל ואשר בכך שווים כולם נער וזקן טף ונשים, ונפל על המצאה ופיתה את אחשוורוש לערוך סעודה גדולה ולהכשיל את בני ישראל באכילת טריפה, אז הוא כבר ימשוך אותם חלילה ברשתו.

המן ידע היטב שקשה מאד להכשיל יהודי במאכל טריפה וכו'. נאמר במדרש "סעודת ארץ ישראל הראה להם", הוא החל בענין של קדושה, סעודת ארץ ישראל, ובכך הוא הכשיל אותם בטריפה וכו', ומסעודה זו בה הכשיל את בני ישראל בטח המן הרשע בכוחו לגזור על בני ישראל שלא ללמוד תורה ולא לקיים מצוות, כך רצה המן הרשע ימח שמו, היה לא תהיה, לשרש את היהדות.

מרדכי היהודי בידעו שגורל בני ישראל ויהדות תלוי בחינוך נערי ישראל, החינוך הוא היסוד של בית ישראל ויסוד היהדות – הקדיש את כל כוחותיו בקיבוץ ילדים קטנים ולמד אתם תורה, זה אשר נתן לכל בני ישראל את החוזה לעמוד כל השנה במסירות נפש על קיום התורה והמצוות, ועל ידי מסירות נפש זו זכו לגאולה.

כך גם כיום, יש לעמוד במסירות נפש על לימוד התורה וקיום המצוות, אסור לוותר על אף שערה אחת, יש ללמוד אותיות התורה ולשמור על הנקודות, לשמור על קדושת התורה. זו היא העבודה של פורים, להגיע לידי כך שהמן לא יהיה קיים כלל.

שאל רמ"ח [ר' מרדכי חפץ] שיי שוי"ב הרי מסירות נפש יכולה להיות כל השנה, מדוע בפורים דוקא יכולים להיות במדרגה זו? וענה כ"ק אדמו"ר שליט"א: פורים הוא ראש השנה למסירות נפש, בפורים צריכים לשאוב את הכוח של מסירות נפש על לימוד התורה כפי שאבות אבותינו למדו ועל קיום המצוות בקבלת עול מלכות שמים, על כל השנה, שבכל השנה יתעסקו שילדי ישראל ילמדו אצל מלמדים יראי שמים, ללמוד אותיות ונקודות, להקים חדרים בהם לומדים גמרא בהנהגה של יראת שמים – אז לא קיים שום המן ונזכה לגאולה.

מה לעשות היום?

שתי אגרות קודש, ושלושה מענות מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, שפורסמו לראשונה ב'תשורה' לרגל חתונת משפחות גולדפרב-חאני

גם בהאמור הוראה ברורה בתורה שבכתב ושבועל פה, ובלשון אחד הכתובים, מקרא מלא: בחוקותי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם. במלים פשוטות: חיי יום-יום בדיוק ובהתאמה גמורה לשלחן-ערוך, שהוא תמצית ההוראות המעשיות לכל אחד ואחת מישראל בכל המקומות ובכל התקופות, על אחת כמה וכמה בארץ-הקודש, ארץ אשר תמיד עיני ה"א בה מראשית השנה ועד אחרית שנה.

וכיון שהאמת אחת היא (משא"כ היפך האמת, אפילו מה שקוראים בלשון נקי" פשרה", שיש שם ריבוי), הרי זוהי הדרך היחידה להשיג המטרה - חיים נורמלים לבני ישראל בתקופה אחרונה של ימי הגלות (עד כמה שאפשר להיות נורמליים בגלות), והכנה מתאימה לגאולה האמתית והשלמה על ידי משיח צדקנו, וגאולת כל העולם כולו מהחושך כפול ומכופל של הגלות ביחד ובעיקר על ידי גאולת עמנו ישראל.

והיות והתורה ניתנה לכל אחד ואחת מישראל, (וזהו גם כן אחד הביאורים שבנתינתה לנו מסיני נאמרו עשרת הדברות בלשון יחיד - אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך גוי), הרי בוודאי שכל אחד ואחת יכול לעשות בהאמור, בביתו ובסביבתו ועל אחת כמה וכמה בנוגע לחייו הוא.

בברכה

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

מזכיר

מלווה דוגמא חי' בהנהגה ואורח חיים שלו. ורק אוסיף עוד נקודה הקשורה במיוחד עם רקע משפחתו, והיא אשר כיון שמשפחתו מצטיינת זה רבות בשנים בעסקנות ציבורית שהצליחה למעלה מן המשוער, הרי התקוה חזקה שגם הוא יצליח בהאמור למעלה מן המשוער.

בברכה להצלחה

ובשורות טובות

ב"ה, כ"ה תשרי, תשל"ה.

ברוקלין, נ.י.

שלום וברכה!

במענה למכתבו מערב ראש השנה, שהגיע באיחור זמן.

בו כתב אודות המצב בכלל, ומצב רוחם של אחינו בני ישראל בכל מקום שהם וכו', וכולל במכתבו ג"כ השאלה הנשאלת כעת בפני רבים, רובם ככולם: מה לעשות היום?

ואף על פי שחוששני שיתאכזב מהמענה שלי, אבל מאידך אין לי הרשות שלא לומר הענין כמו שהוא, כיון שנכתב ונכפל וכו' בכמה מקומות בתורתנו תורת-חיים (מלשון תורה בחיים), תורת אמת,

ומתאים לנוסח השאלה שלו: מה לעשות היום? המענה הוא: היום אם בקולו תשמעו.

וכמו בכל ספר הוראות, אשר כל הוראה שבו צריכה להיות ברורה וחד-משמעית, הרי

ב"ה, כ"ה תשרי, ה'תשל"ה

ברוקלין, נ.י.

שלום וברכה!

באיחור זמן קבלתי מכתבו, בו שואל דעתי בנוגע עתידו ולימודיו וכו'.

ובודאי אין צורך להסביר לדכותי מהו מצב היהדות בכלל, כולל גם בא"י, ובמיוחד בהנוגע להנוער, שחלק חשוב מהם נמצא במבוכה ואינם יודעים איך לקבוע סדר חייהם שיהיו חיים ראויים לשמם, ועד שהמדובר הוא לא ברמת יהדותם ותודעתם, אלא מן הקצה אל הקצה ועד להתבוללות גמורה ר"ל, ואשר זה מחייב את כל אחד לעשות בזה ככל יכלתו, ועל אחת כמה וכמה מי שזה עתה הי' בגילם וזכה להולד במשפחה שהחזירה בו הכרה עמוקה בערכי תורתנו תורת אמת, שהיא נצחית ולא תהא מוחלפת, וביחד עם זה תורת חיים, הוראה בחיים, בחיי היום-יום,

הרי מובן שחובה האמורה, שהיא כמובן גם זכות מאין כמוה, צריכה לעמוד בראש התכנית שלו, והובטחנו יגעת ומצאת, ובפרט שסיכויי הצלחה בשטח זה גדולים עתה מאשר לכמה וכמה.

לכן לדעתי נקודה האמורה צריכה לכוון לימודיו ובחירת מקצוע וקריירה שלו, כך שיהי' מוכשר לתרום באופן מקסימלי להצלת הנוער ולהכנתו והדרכתו לחיים ראויים לשמם, חיים על פי היהדות המסורתית וערכי הנצחיים.

וליותר להוסיף שההשפעה על הזולת בדיבור וכדומה - מצליחה עוד יותר כשהיא

